

1 Projekt „Milá Gillian“ vyzýval ženy, aby s herečkou sdílely své sexuální pocity, fantazie a myšlenky.

2 Kniha Chci vyšla 7. listopadu v nakladatelství Argo. Foto: Argo

3 V pasti pohlaví. Foto: Host Brno

hlížení na téma změnit. Upozorňuje však také na potřebu žen být vnímaná a cítit se bezpečně.

STÁLE V PASTI POHLAVÍ

Novinářka Silvie Lauder ve své knize s názvem V pasti pohlaví píše, že nové objevy a bádání v oblasti ženské sexuality ve spojení s pokračující emancipací žen v sexu přináší v podstatě novou sexuální revoluci.

Ta navazuje na převrat v šedesátých letech 20. století, který ale podle filozofky Amii Srinivasan ženy neosvobodil, spíše rozvolnil nepsaná společenská pravidla.

Sbírka Chci Gillian Anderson je dle dopisů žen i přes své místy laciné vyznění dalším důležitým svědectvím, že „feministické otázky“ stále nejsou vyřešené.

Novinářka Lauder v knize píše, že do svého dospělého života vstupovala s tím, že „ženská otázka“ je již dávno odložená někde na půdě a že to vlastně vůbec nevádí. Během tvorby knihy a článků pro časopis Respekt se její pohled ale výrazně změnil. „Feministkami a feministy se totiž nerodíme, ale stáváme,“ píše.

Lauder v knize popisuje, že sexuologové i terapeuti na základě zkušeností ze své praxe dokazují, že k jistému posunu ve společnosti, co se týče ženské sexuality, dochází.

„Z našich nepublikovaných výzkumů víme, že dnešní ženy zažívají během sexu v porovnání se svými předchůdkyněmi násobně častěji orgasmy,“ vysvětluje v její knize sexuolog Petr Weiss.

Ženy podle něj vědí, na co mají právo, a jsou schopny lépe komunikovat. Avšak komunikace je v této oblasti očividně stále potřeba.

V otázce detabuizace a přijetí tématu ženského sexuálního potěšení máme soudě podle ohlasů na podcast Lindy Bartošové stále co dělat. A to i přes zdánlivě pozitivní zprávu, že mohou vznikat a vznikají projekty jako V pasti pohlaví, Chci nebo Slast. ■

„...lapaná v pomalu rozpadajícím se manželství si připadám zhrzená a přehlížená,“ píše jedna z nich.

Zároveň se do sexuálních fantazií v této části promítají pocity ženského a mateřského selhání, což ukazuje, kolik žen po celém světě trpí dojmem, že nejsou s to naplnit očekávání společnosti. „Celé to ještě rozmýšlávají a zhoršují sociální

sítě,“ píše autorka. Důkazem toho jsou i reakce na podcast nebo možná jen osobu Lindy Bartošové na síti X.

Nelze vynechat fakt, že kniha svým obsahem ve většině dopisů působí jako titul červené knihovny.

Zůstává tak na pováženou, do jaké míry je možné ji brát vážně a jak může rezonovat ve veřejné debatě či zda má potenciál na-